

Vladimir Putin, fostul ofițer KGB aflat în fruntea Rusiei de mai bine de 18 ani, având toate șansele de a obține un al patrulea mandat în alegerile de duminică, 18 martie, întrupează cu autoritate ambiția unei 'Rusii Mari' ce și-a regăsit puterea, notează AFP.

'Nimeni nu vroia să ne vorbească, nimeni nu vroia să ne asculte. Ascultați-ne acum!', le-a transmis el occidentalilor în cel mai recent discurs, rostit în parlament la începutul lunii martie, în care a prezentat noile arme 'invincibile' ale Rusiei.

Însă, dacă Vladimir Putin, ajuns în anul 2000 la conducerea unei țări cu putere instabilă și economie în cădere, este lăudat de numeroși compatrioți, aceasta se întâmplă în primul rând pentru că este omul stabilității și al unei noi prosperități, datorată exploatării constante a resurselor petroliere.

Toate acestea cu prețul unui recul evident al drepturilor omului și libertăților cetățenești, așa cum susțin criticii săi.

Pe scena internațională, cel care a calificat dispariția Uniunii Sovietice drept 'cea mai mare catastrofă geopolitică a secolului al XX-lea' a încercat să refacă influența Rusiei, redusă considerabil după destrămarea URSS și anii haotici ai președinției lui Boris Elțin.

Metoda sa este o luptă răbdătoare și încăpățânată, pândind semne de slăbiciune ale adversarului, explica Putin în 2013, răspunzând unui cetățean rus care îi cerea să facă totul pentru a 'ajunge din urmă și depăși' America, un vechi slogan al epocii sovietice.

În 2014, Putin și-a asumat rolul de restaurator al 'Marii Rusii', anexând peninsula ucraineană Crimeea, după ocuparea acesteia de către trupele ruse și un referendum considerat ilegal de comunitatea internațională.

Operațiunea i-a sporit prestigiul pe plan intern, dar a declanșat cea mai gravă criză de după Războiul Rece între Rusia și Occident, care acuză în plus Moscova că sprijină militar rebeliunea separatistă din estul Ucrainei, ceea ce Kremlinul dezmente.

Născut la 7 octombrie 1952 într-o familie de muncitori, care ocupa o cameră într-un apartament la comun din Leningrad (Sankt-Petersburg), Vladimir Putin nu era prin nimic predestinat Kremlinului.

'Vin dintr-o familie modestă, am trăit mult timp această viață', povestește el pe un site dedicat biografiei sale. Din tinerețea petrecută pe străzile din Leningrad, declara în 2015 că a învățat un lucru: 'Dacă nu poți să eviți lupta, trebuie să lovești primul'.

Licențiat în drept, intră în KGB, unde devine ofițer de informații externe. E trimis în misiune între 1985 și 1990 la Dresda, în Germania Democrată, un post mai degrabă modest.

După destrămarea URSS, se reciclează în consilier pentru relații externe ale noului primar liberal al orașului Sankt-Petersburg, Anatoli Sobciak, după care începe o ascensiune fulminantă.

În 1996 este chemat să lucreze la Kremlin. Numit în 1998 la conducerea FSB, urmașul KGB, Putin este desemnat un an mai târziu prim-ministru de președintele Boris Elțin, aflat în căutarea unui succesor care să-i garanteze securitatea după retragere.

Elțin și anturajul său au fost atrași de discreția și eficiența lui Putin. Unii apropiați ai lui Elțin cred că îl pot manipula cu ușurință, dar Putin începe construirea autorității statului, formând o 'verticală a puterii' ce depinde doar de el.

Putin, care cultiva deja imaginea unui om dur, începe la 1 octombrie 1999, în urma unui val de atentate, al doilea război în Cecenia, un conflict sângeros care va fi fundamentul popularității sale în Rusia și originea imaginii sale de bărbat de fier care nu se teme de decizii dificile.

Când Boris Elțin demisionează la sfârșitul lui 1999 și îl desemnează succesor pe Putin, acesta se impusese deja ca noul om forte al Rusiei.

Ales cu ușurință președinte în anul 2000, Putin accelerează preluarea puterii sprijinindu-se pe 'structurile de forță' (servicii secrete, poliție, armată) și pe apropiații săi din Sankt-Petersburg.

Îi aduce rapid la ascultare pe 'oligarhi', oameni de afaceri care au făcut averi uriașe profitând de privatizările obscure din anii 1990, îi exclude din jocul politic și îi încarcerează pe recalcitranți, așa cum s-a întâmplat cu președintele grupului petrolier Lukos, Mihail Hodorkovski, pus în libertate în 2013 după zece ani de detenție.

Kremlinul își exercită puterea și asupra posturilor de televiziune, a căror libertate de exprimare, moștenită din anii 1990, deranjează. De acum încolo, televiziunea va fi în serviciul lui Vladimir Putin.

În 2008, limitat de Constituție la două mandate consecutive, Putin îi încredințează Kremlinul pentru patru ani premierului său Dmitri Medvedev și preia postul de prim-ministru.

Anunțarea intenției sale, la sfârșitul lui 2011, de a reveni la președinție pentru un nou mandat, mărit la șase ani, provoacă un val de contestare.

Mobilizarea va scădea totuși după realegerea sa fără probleme în primăvara lui 2012, urmată de o nouă 'strângere a șurubului' asupra societății ruse, de adoptarea unor legi considerate de opoziție ca restrângând libertățile cetățenești, și de o reprimare crescută a oricărei forme de contestare.

Extrem de discret în ce privește viața sa privată, lui Vladimir Putin, tatăl a două fete și divorțat din 2013, îi place să cultive imaginea unui om cu gusturi simple, care duce 'o viață obișnuită' și amator de 'romane istorice și de muzică clasică', așa cum a declarat într-o întâlnire cu tineri ruși.

Putin flirtează totuși cu regularitate cu cultul personalității și nu ezită să fie eroul unor scenarii în care face demonstrații de judo, călărește în galop cu bustul gol prin taiga sau stinge un incendiu la comanda unui bombardier cu apă. **AGERPRES**

ALEGERI ÎN RUSIA: Vladimir Putin, inevitabilul conducător al Rusiei

Written by Administrator

Thursday, 15 March 2018 09:58 - Last Updated Thursday, 15 March 2018 11:07
